

Efter 1976-loven kunne landbrugsministeren bemyndige Det danske Hedeselskab til at træffe afgørelse efter loven. Dette svarede til den udviklede praksis, hvorefter Hedeselskabet forvaltede tilskudsmidlerne til læplantningen. Den hidtidige administration har kun givet anledning til enkelte klagesager. Ud fra moderne forvaltningsmæssige principper bør den samme enhed imidlertid ikke både administrere tilskudsordningen og samtidig forestå gennemførelse af projekter, hvortil der ydes tilskud. Hedeselskabet har som entreprenør forestået gennemførelsen af alle hidtidige læplantningsprojekter, og Hedeselskabet ønsker fortsat at kunne udføre sådanne læplantningsarbejder.

Det er hensigten, at åbne mulighed for at statsstilskud ydes til læplantningsarbejder, der udføres af andre entreprenører, der måtte ønske at udføre kollektiv læplantning. Der lægges vægt på, at statsligt støttede anlægsopgaver, under hensyntagen til arbejdets kvalitet, udføres med lavest mulige omkostninger til følge.

Der er således behov for en ændring af den hidtidige administration. Det har været overvejet, at henlægge administrationen til Jordbrugsdirektoratet. Under henvisning til, at dele af ordningen hidtil har været administreret i privat regi, foreslås imidlertid på forsøgsbasis opbygget en ny administration i tilknytning til Fællesudvalget for Læplantning. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 16.

8. Lovforslag L 136 (Folketingssamlingen 1987/88) har været forelagt for De danske Landboforeninger, Danske Husmandsforeninger, Tolvmandsforeningerne, Dansk Erhvervsgartnerforening, Dansk Planteskolejerforening, Landsforeningen af Plantehandlere, Dansk Skovforening, De samvirkende danske Skovdyrkerforeninger, Det danske Hedeselskab, Fællesudvalget for Læplantning, Foreningen af Hegnsynsformænd, Sammenlutningen af formænd for landvæsenskommissioner, Danmarks Biavlerforening, Danske Biavlernes Landsforening, Sammenlutningen af Danske Erhvervsbiavlere, Dansk Jagtforening, Landsjagtforeningen af 1923, Vildtforvaltningsrådet, Amtsrådsforeningen i Danmark, Kommunernes Landsforening, Miljøministeriet, Naturfredningsrådet, Danmarks Naturfredningsforening, Ministeriet for kulturelle anliggender og Ministeriet for offentlige arbejder.

9. Lovforslagets gennemførelse vil ikke have udgifts- eller personalemæssige konsekvenser for kommunerne. Omkostningerne ved administrationen af tilskudsordningen i Fællesudvalget for Læplantning,

og opbygningen af denne administration afholdes inden for den samlede læplantningsbevilling.

Jordbrugsdirektoratet varetager overordnede administrative opgaver ved ordningens tilrettelæggelse og gennemførelse, herunder behandling af klagesager.

Som det fremgår af lovforslaget, vil bevillingerne til læplantningens fremme være at fastsætte på de årlige finanslove. Der er på finanslovsforslaget for 1989 under § 11.20.05.62.03. Læplantning optaget et beløb på 23,0 mill. kr. til formålet. Som det fremgår af de optagne tal for budgetoverslagsårene 1990 til 1992 er det hensigten at fastsætte bevillingsniveauet i 1990, 1991 og 1992 til henholdsvis 22,6 mill. kr., 22,1 mill. kr. og 22,1 mill. kr. Der kan påregnes EF-refusion på 25 pct af de refusionsberettigede udgifter inden for maksimumbeløb på 2.600 kr. pr. ha forsynet med læhegn.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Bestemmelserne i dette kapitel er nye i forhold til den gældende lov om tilskud til læplantning. Kapitellet indledes med en definition af »læhegn«, og der opstilles herefter en række forskrifter for læhegns anlæg og vedligeholdelse m.v., hvorefter bestemmelserne i hegnslovens kapitel I til IV ikke længere finder anvendelse på læhegn. Nabotvister om læhegn vil dog fortsat være undergivet de særlige hegnsmyndigheders (hegnsynet og landvæsenskommissionernes) kompetence.

I § 1 afgrænses begrebet læhegn, og i §§ 2 til 4 fastsættes forskrifter om disses placering i forhold til naboendomme og vejarealer. § 5 fastslår læhegnsejernes ret til (evt. efter forudgående varsel til naboen) at nedskære, udskifte eller rydde læhegnet. I § 6 til 8 indeholdes regler om læhegns vedligeholdelse, behandling af den tilstødende jord og ret til færdsel på nabogrunden i forbindelse med læhegns vedligeholdelse eller renholdelse. I § 9 til 11 afgrænses hegnsynets kompetence og den personkreds, der er berettiget til at rejse sag for hegnsynet. § 12 giver adgang til anke af hegnsynets kendelser til landvæsenskommissionen. I § 13 indeholdes en angivelse af de procedureregler m.v. i lov om hegn, der skal finde anvendelse ved behandling af nabotvister i henhold til læhegnsløven.

Det har været overvejet, om hegnsløven fortsat – evt. med enkelte mindre ændringer – hensigtsmæssigt kunne bringes til anvendelse på læhegn. Dette er imidlertid, som det vil fremgå af det følgende, ikke fundet muligt, og derfor foreslås fastsat et særligt regelsæt for læhegn.